

ЧУДЕНЪ ГОСТЕНИНЪ

Какъвъ е този слонъ,
съсъ очила, съ бастонъ?
Разхожда се безъ клетка,
свободно, по жилетка.
По улицата крачи
предъ всички минувачи.
Възпитано, съ поклонъ
повтаря: „Азь съмъ слонъ. !.
Съ великденскитѣ пости,
дойдохъ ви днесъ на гости,
отъ Джунглитѣ далечъ,
да чуй вашта речъ.
Преминахъ сто морета,
пустини и полета,
дордето стигна тукъ
отъ моя топълъ югъ.
И искрено желая
страната да позная,
земята ви, дечица,

напета хубавица,
за нея и по насъ
говори се въвъ класъ,
и учимъ ранобудни
за васъ уроци чудни.
И затова решихъ
и пръвъ ви посетихъ,
но вий, не се чудете,
че лошото ме слете,
и нося очила...
Сждбата ми била
отъ четене безъ редъ
да стана късогледъ.
Но виждамъ пакъ свободно,
което ми е годно.
А какъ пжтувахъ — лесно
и бърже и чудесно —
съсъ компасъ, съсъ карта, съсъ планъ,
съсъ мой аеропланъ!...

И. Стубель